

Resolute congreskeuzes

Eén van de duidelijkste conclusies uit het voorbije congres kunnen we in één zin formuleren: we willen een sterke sociale beweging aan de basis. Het ACW wil mensen stimuleren om zich te engageren en zich aan te sluiten bij één van de vele groepen actief in de Beweging. Elk engagement telt. De Beweging wil nieuwe groepen oprichten en startende groepen van binnen, maar ook van buiten de Beweging ondersteunen. Vele, nieuwe en ook heel diverse mensen moeten gemakkelijker de weg vinden naar deze groepen. Daarom is het belangrijk dat ze zo plaatselijk mogelijk, dicht bij de mensen, georganiseerd worden en dat er geen drempels zijn. Vooral het belang van het plaatselijk niveau en het wegwerken van drempels werd op het congres in de verf gezet.

Maar ook op methodologisch vlak is er nood aan vernieuwing. Zo moet het ACW op zoek gaan naar nieuwe werkvormen en formules die beter aansluiten bij de behoeften en wensen van mensen van vandaag, maar tegelijk ons sociaal project realiseren (zie ook *GMG* april, 'Wissel op de toekomst'). Dat er wellicht muziek zit in de verdere ontwikkeling en dynamisering van de coöperatieve werking, werd tijdens het congres expliciet toegevoegd aan de tekst.

In een vrijwilligersbeweging worden de vrijwilligers goed onthaald, gevormd en gesteund. Hun inbreng en inzichten worden gewaardeerd en erkend. Om dit te verzekeren, wordt goed afgestemd tussen de organisaties van de

Beweging. Een aantal initiatieven worden samen opgezet of organisaties zetten de deuren voor mekaar open.

We willen meer synergie en samenwerking in de Beweging en die ook uitstralen. Plaatselijk aanwezig zijn, gekend zijn als groep, met een bepaalde identiteit en een aanspreekpunt in de gemeente. Ons aanbod aan activiteiten, dienstverlening, engagement en projecten zodanig organiseren dat het gemakkelijk nieuwe mensen aantrekt. Samenwerken, samen anders organiseren, concrete doelen stellen, evalueren en daaruit leren. Zoals gebeurt in het bewegingsproject aan de basis, een experiment van de sociaal-culturele organisaties.

De Beweging wil nieuwe groepen oprichten en startende groepen van binnen, maar ook van buiten de Beweging ondersteunen. Vele, nieuwe en ook heel diverse mensen moeten gemakkelijker de weg vinden naar deze groepen.

Het is nodig om snel signalen uit de samenleving op te pikken, er beweging mee te maken en beleid te beïnvloeden. Actief participeren aan de adviesraden en vernieuwende, open en sterke inspraakkanalen creëren en daarbij informatie, vorming en de volle steun van de Beweging krijgen. Meer bereiken door sterke samenwerking met meer en heel diverse partners in functie van de realisatie van ons maatschappelijk project in het algemeen en het inhoudelijk beleidsplan in het bijzonder. En met dat maatschappelijk doel voor ogen ook het tweerichtingsverkeer tussen de Beweging en de ACW-erkende mandatarissen, sociaal bewogen politici en democratische partijen optimaliseren.

Inhoudelijk beleidsplan

Het inhoudelijk beleidsplan van het congres werd opgebouwd rond de drie kerndoelstellingen van het ACW: komen tot een sociaal-rechtvaardige, duurzame en democratische samenleving. Deze drie kerndoelstellingen drukken onze 12 fundamentele doelstellingen uit en werden in het verleden zelden geconstateerd. Dat was deze keer evenwel anders. Vooral de doelstelling om te komen tot een meer duurzame samenleving werd plots één van de discussies bij de voorbereiding van dit congres. Heel wat militanten vroegen zich

luidop af of dit wel tot de *core-business* van een sociale beweging behoort. Ons doel is immers opkomen voor een sociaal rechtvaardige samenleving, niet voor een 'groene' samenleving. Daarmee werd meteen duidelijk hoe divers het begrip duurzaamheid ingevuld wordt in onze samenleving, gaande van een containerbegrip dat te pas en te onpas wordt gebruikt tot een verenging in de betekenis van een ecologische samenleving, waar sociale en economische doelstellingen ondergeschikt zijn aan ecologische doelstellingen.

In beide gevallen strookt het niet met onze visie. Als sociale beweging zijn we er van overtuigd dat de transitie naar een meer duurzame economie en samenleving het meest sociaal rechtvaardige antwoord is op de belangrijkste uitdagingen van de 21ste eeuw, de klimaatverandering en de extreme armoede als excessen van het doorgeslagen kapitalisme. De klimaatopwarming heeft immers niet alleen gevolgen voor het milieu, maar heeft ook zware sociale gevolgen. Miljoenen mensen worden jaarlijks het slachtoffer van natuurrampen, van droogte, van stijgende brandstofprijzen. Ook in eigen land zijn het de mensen die sociaal economisch het zwakst staan, die als eerste de gevolgen ondervinden. De overgang naar een meer duurzame samenleving is dus zeker nodig, maar moet volgens

het ACW wel op een sociaal rechtvaardige manier gebeuren. En dat behoort natuurlijk wel tot onze *core-business*.

Een tweede fundamenteel discussiepunt betrof het voorstel om als beweging te gaan experimenteren met complementaire munten. An sich een geheel nieuw en vrij revolutionair idee, dat zeker heel wat mogelijkheden inhoudt voor bewegingen die erop gericht zijn om met vrijwilligers te werken en zelf gestalte te geven aan de samenleving (zie ook interview met Bernard Lietaer, *GMG* november 2009). Te nieuw en te onbekend zo bleek uit de discussies, waardoor het voorstel nog heel wat kritiek en wantrouwen op riep. Het werd dus finaal niet opgenomen in de congresstukken, maar het bestuur wilde het ook niet volledig

weggooien en besliste wel om de mogelijkheden van complementaire munten als aanvullend waarderingssysteem de komende jaren verder te onderzoeken.

Op het congres zelf werd er tot slot nog expliciet aandacht gevraagd voor de situatie van de jongeren op de arbeidsmarkt. Meer en meer worden zij verplicht hun entree te maken via interimarbeid. Al te lang worden zij aan het werk gehouden via preciaire arbeidsstatuten, als ze al aan bod komen! Zij voelen dit als zeer onrechtvaardig aan en vragen hiervoor aandacht van de hele Beweging.

Andere discussiepunten die nog aan bod kwamen waren de vraag om het coöperatief model op te nemen als een hefboom om de welvaart beter te kunnen herverdelen, de vraag om het ouderschapsverlof expliciet te bestempelen als een niet-overdraagbaar recht tussen beide partners, omdat dit momenteel ter discussie voorligt in de Europese Commissie, de vraag naar meer doorzichtigheid in de tariefstructuren van allerlei nutsvoorzieningen en de vraag om het onderwijs genderneutraal en roldoorbrekend te maken. Al deze voorstellen werden goedgekeurd.

Hoogmis?

Congressen zijn de hoogmis van een organisatie, zo wordt wel eens gezegd, al dan niet met

een pejoratieve ondertoon. Wie van dichtbij betrokken is bij de voorbereidingen, kan dit zeker beamen omdat het de afronding is van een heel proces dat eraan vooraf gaat. Dat proces is deze keer begonnen met een aantal brainstormsessies, wat het inhoudelijk beleidsplan betreft, en met focusgesprekken ter voorbereiding van het strategisch beleidsplan. Op basis van deze gesprekken werden dan ontwerp teksten geschreven, die op hun beurt in elk verbond en in elke organisatie, verbonden aan het ACW werden besproken met duizenden vrijwilligers, militanten en beroepskrachten. Op die manier worden oude standpunten en nieuwe ideeën getoetst en besproken, gesmaakt of uitgespuwd.

Gemeenschappelijk aan het strategische en inhoudelijk beleidsplan is het tijds kader waar-

binnen geopereerd moet worden. Beide beleidsplannen hebben als focus de komende vier jaar, tot aan het volgende congres. Het zijn de prioriteiten waar het ACW, samen met zijn organisaties, aan wil werken, zowel intern als extern.

Daarbij wordt maximaal rekening gehouden met nieuwe inzichten over het verenigingsleven, nieuwe methodieken om met vrijwilligers te werken, en uitdagingen waar we als samenleving voor staan en als beweging een sociaal rechtvaardig antwoord op willen formuleren. Een beleidsplan is echter geen memorandum aan een volgende regering, veeleer een prioriteitenlijstje voor onszelf. De opdracht is af te bakenen rond welke thema's wij als sociale beweging de komende jaren willen werken en met welke resultaten. Voorwaar geen oefening die je op

Als sociale beweging zijn we er van overtuigd dat de transitie naar een meer duurzame economie en samenleving het meest sociaal rechtvaardige antwoord is op de belangrijkste uitdagingen van de 21ste eeuw.

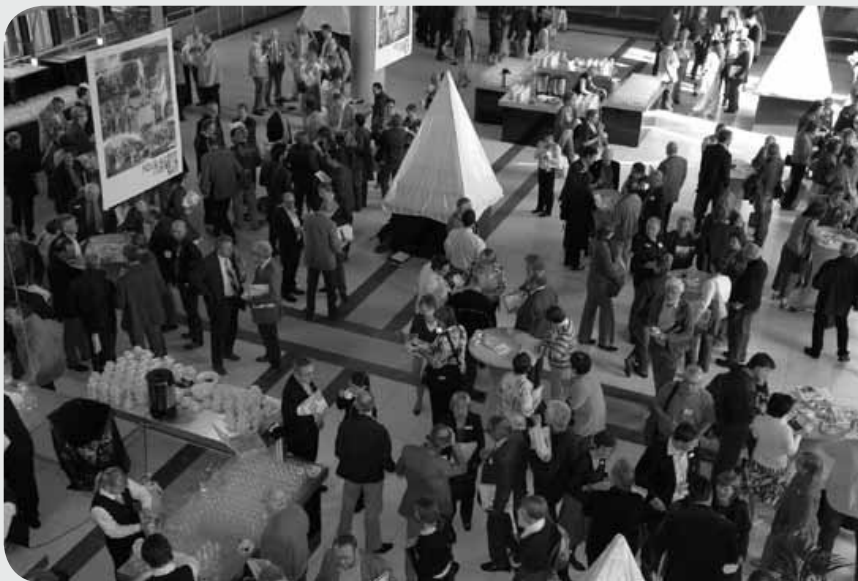
een – twee – drie voor mekaar hebt, maar het resultaat van heel wat discussies in de afdelingen.

Finaal krijgt dit democratische proces zijn beslag op het congres, waar de deelnemers oordelen of de ontwerp teksten voldoende zijn bijgestuurd, conform de ingediende amendement. Waar de organisaties hun amendementen, die niet werden weerhouden, ter stemming kunnen voorleggen aan het congres. Op die manier weet men meteen of het gedragen is of niet.

Ook op dit congres is dat niet anders verlopen. Voor het strategisch beleidsplan werd gewerkt met strategische doelstellingen voor elk van de 3 opdrachten van ACW: 'Beweging maken', 'Samen beweging zijn' en 'Beleid bewegen'. Bij elke doelstelling werd een door-

braak geformuleerd, een hefboom om deze doelstelling te realiseren. Tot slot werden er ook criteria waaraan concrete acties moeten voldoen, toegevoegd. Op deze manier is de strategie afgesproken, geven we inspiratie voor de operationalisering, maar blijft er ook nog voldoende ruimte voor creativiteit en aanpak op maat.

Het congres is intussen voorbij, maar het werk uiteraard niet. De Beweging moet nu aan de slag met al deze voorstellen. Onze inhoudelijke voorstellen zullen we zeker inbrengen in de komende verkiezingsdebatten en overbrengen aan de volgende federale regering. De strategische doelstellingen zullen de komende maanden en jaren worden omgezet in operationele plannen. Op die manier bouwen we verder aan een moderne sociale beweging.

Voor wie de volledige en goedgekeurde inhoudelijke en strategische beleidsplannen wil inkijken, verwijzen we graag naar www.acw.be.